

ALT

Apps(14)

SADRŽAJ

- > Slova i ideja (3)
- > Šizopis (4)
- > Izvan okvira (5)
- > Špuroplov (6)
- > Špurski hitovi (8)
- > KreARTura (10)
- > Magnum opus (14)
- > Špurovci (16)
- > Krik (18)
- > Špurifikacija (20)
- > Špurtaš (21)
- > Lista špurovskih bista (22)
- > Jagodin kutak (23)

Ⓐ manje detalja

Školska godina 2023./24. donijela je još jedno osvježanje u našu školu. Novi fakultativni predmet Škola i zajednica zaživio je u čak dvije skupine. Svaka skupina odabrala je jednu temu, odnosno jedan problem kojemu je odlučila posvetiti pažnju. Jedna skupina pozabavila se uređenjem prostora hodina dislocirane jedinice, a druga dobivanjem besplatnih ulaznica za riječke muzeje. Nakon mnogo muke, i jedna i druga skupina djelomično su riješile svoj problem. Prostor dislocirane počeo je dobivati osvježen izgled, a dogovoren je besplatan ulaz u Muzej moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci.

Potaknuti prošlogodišnjim uspjehom, ove školske godine šizovci su se ponovno uhvatili u koštac s važnim problemima. I dok je jedna skupina istraživala problem kockanja kod srednjoškolske populacije, druga je odlučila nastaviti s uređenjem školskog prostora slikanjem interpretacije Rafaelove Atenske škole s portretima zaposlenika ŠPURA, ali uz to i pokrenuti školski časopis.

Osnivanje ovog časopisa nije bio lak zadatak. Prethodila su mu razna istraživanja: istraživanja mišljenja učenika škole, ali i terenski rad. Učenici su već u studenom posjetili Institut za društvena istraživanja gdje su dobili mnogo informacija o provođenju istraživanja i važnosti časopisa. Nakon toga, istraživanje su nastavili na lokalnoj razini posjećujući druge škole koje izdaju časopis i prikupili njihova iskustva. Saznali su mnogo o

Slova i ideja

raličitim načinima izdavanja časopisa i na kraju se odlučili za kreativni fanzin. Dugo se promišljalo o rubrikama koje su dobile nazive selekcijom prijedloga učenika škole za naziv časopisa. Provela su se i dva natječaja, za naslovnicu časopisa i za rubriku kreativnih uradaka učenika. Pisali su se tekstovi, prikupljali materijali, provodili intervjui... Nakon brojnih sati nevidljivog rada krenula je i sama izrada. Rezanje, printanje, kombiniranje, ljepljenje, ali prije svega zajednički rad i druženje. Teško smo, odabrali ime. ŠPUR je davno imao svoj časopis, zvao se Versus. U prijevodu, nasuprot. Alt je njegov nastavak, ali i novi početak. Označava alternativno i drugačije, baš kao i prvi časopis. Različito, a opet isto. Pridodano mu je i digitalno značenje. Tipka Alt daje novo značenje drugim tipkama. Dodaje nove mogućnosti. Takav je i Alt. Poseban, kreativan i daje brojne mogućnosti onima koji ih žele iskoristiti.

I evo ga, prvi ALT je tu. Ovogodišnje uredništvo ujedno je i skupina ŠiZ-a uz veliku pomoć Ane Perkov, prof. hrvatskog jezika i književnosti koja je velikodušno pomagala jezičnim savjetima. U idućoj školskoj godini veselimo se novim članovima uredništva.

Daria Pilepić Struja, mag. hist. art. et paed.

Šizopis

Štriga

Caffe bar Štriga smješten je na riječkom Titovom trgu, u blizini hotela Continental, i jedan je od najšarmantnijih kafića u centru grada. Kafić nudi raznovrsnu ponudu pića, uključujući kavu, sokove od cijeđenog voća, domaću sangriju i izbor piva. Kućni ljubimci su dobrodošli.

Dnevni boravak – cafe bar & book cafe

Dnevni boravak jedinstveno je mjesto koje spaja opuštenu atmosferu cafe bara s toplinom književnog kutka od njegovog otvorenja 2013. godine. Smješten u srcu grada, idealan je za jutarnju kavu, popodnevno čitanje ili večernje druženje uz glazbu i razne kulturne događaje. Uz bogat izbor pića, ovdje možete pronaći i police pune knjiga koje pozivaju na razmjenu.

Klub Palach

Klub Palach, smješten u riječkoj Kružnoj ulici, jedno je od najvažnijih kulturnih središta grada. Osnovan 1968. godine kao studentski klub pod nazivom "Indeks", ubrzo je preimenovan u "Palach" u čast češkom studentu Janu Palachu, simbolu otpora i slobode. Nastavlja tradiciju okupljanja mladih i svih onih koji cijene alternativnu i urbanu kulturu. Za nepušače odlična opcija za večernje druženje uz alternativnu glazbu.

Klub mladih Rijeka

Klub mladih Rijeka mjesto je za kreativnost. Smješten u samom centru Rijeke, klub nudi raznolike sadržaje – od radionica, koncerata, filmskih večeri do edukacija i kvizova. Cilj kluba je pružiti prostor mladima za izražavanje, druženje i razvoj ideja koje mijenjaju zajednicu na bolje. Otvoren je za sve, potiče toleranciju i aktivizam te je idealno mjesto za sve one koji žele stvarati, učiti i povezivati se sa sličnima.

Izvan okvira

Upoznajte dvije iznimne sedamnaestogodišnjakinje – Emu Paolu Tači i Leu Tatai. One su svojim predanim radom i ljubavlju prema onome što rade postale državne prvakinje – Ema u strelčarstvu, a Lea u engleskom jeziku.

Lea Tatai od malena sudjeluje na raznim natjecanjima: iz Engleskog, Matematike, Lkovne kulture, Tehničke kulture, a jednom čak i iz Hrvatskog jezika. Godine 2019. sudjelovala je na međunarodnom natjecanju iz engleskog jezika i osvojila 6. mjesto. Prošle godine bila je državna prvakinja. Natjecala se tri godine zaredom: dvaput je pobijedila na županijskoj razini i tako prošla na državnu razinu, a treće godine je bila treća na županijskom natjecanju.

„Iskreno, nisam vrlo kompetitivna. Na natjecanjima sam prilično ležerna i pristupam im bistre glave, s poštovanjem prema suparnicima. Svi ste tamo s razlogom – jer ste najbolji iz svoje sredine. Sam dolazak na natjecanje je već veliko postignuće“, pojasnila nam je Lea.

Ema Paola strelčarstvo trenira od svoje dvanaeste godine, a već s četrnaest počela je ići na državna natjecanja. Godine 2024., u Novom Marofu je obranila prošlogodišnju titulu državne prvakinje na dvoranskom natjecanju.

Pripreme traju cijele godine, a treninzi su tri puta tjedno, po dva do tri sata. Tijekom priprema uz pomoć trenera ispravlja greške u formi i uspoređuje svoje prijašnje rezultate kako bi napredovala. O svojim sudjelovanjima na natjecanjima kaže: *„Na natjecanjima sam upoznala mnogo ljudi iz drugih država: Amerike, Italije, Slovenije, Poljske... Dali su mi puno korisnih savjeta i uvijek su pozitivni i nasmiješeni, bez obzira na rezultate.“*

Rijetko ju uhvati trema, ali kad se to dogodi, pazi na disanje. Stavi slušalice i sluša glazbu koja joj može promijeniti raspoloženje i izazvati adrenalin.

Dvije mlade prvakinje, dvije različite discipline, ali ista poruka: rad, strpljenje i vjera u sebe ključ su svakog uspjeha.

Špuroplov

4.a – Mi nismo kasnili, samo smo dolazili kreativno

Photoshop i Illustrator? Toliko smo ih koristili da sad sanjamo u .psd formatu. Redizajn? Barem tri puta po zadatku, jer nam "nešto tu ne valja". Rokovi su bili orijentacijski, a prvi sati – mit.

Aranžeri? Nosili smo po Korzu mape veće od sebe, kartone, kutije, sve osim živaca. Izlozi su blistali, mi smo padali – ali s osmijehom i maskiranim podočnjacima.

Obožavali smo kolače kod profesorice Kovač (jer umjetnost ide bolje uz šećer).

Tresli smo se na povijesti likovne umjetnosti kod profesorice Struje – i molili da nas ne gleda u oči kad nas ispituje.

Razrednica Andrea Staničić? Vječna borba s našim kašnjenjima (i našim izgovorima).

Na Engleskom smo svi "zaboravili" pribor, u nadi da profesorica baš taj dan neće pregledavati.

I dok nas čeka nova era, vi ste zauvijek dio naše.

Lara Pozder, 4.a

Upoznaj legendarni 4.b

Uspjesi naših maturanata i ove godine bili su grandiozni!

Statistika 4.b razreda:

Najviše izostanaka: Lana Mišić (500+)

Ukupni broj izostanaka: 6700+

Najviše neopravdanih sati: Ena Oruč (81)

Ukupne mjere: 3 opomene pred isključenje i 10+ opomena

Oni manje uspješni postigli su koliko su mogli:

Nina Požega: 1. mjesto na likovnom natjecanju

Ivana Fabijanić: 8. mjesto na županijskom natjecanju iz engleskog jezika

Gea Haček: plasman na županijskom natjecanju iz engleskog jezika

MI SMO NAJGORI RAZRED U ŠKOLI – i ne govorimo to s tugom, već s ponosom. Profesori nas pamte po raznim neakademske postignućima: od bježanja s nastave do nenajavljenih noćenja u stranim državama. Ali, hej – nismo loši ljudi. Smijemo se svaki dan, pomognemo kada treba, dijelimo marende i rezultate ispita i nikad ne ostavljamo prijatelja u nevolji.

Možda nećemo ostaviti trag u akademskoj povijesti škole, ali ćemo zato ostati upamćeni kao generacija koja je znala stvoriti show i od najobičnijeg školskog dana. I to, dragi čitatelji, je također talent!

Ena Oruč, 4.b

Špurski hitovi

Superstar – moje iskustvo

Ja sam Ema Bubić, učenica naše škole, i nedavno sam sudjelovala u showu Superstar. Želim vam ispričati nešto o svom iskustvu – o tome kako je sve počelo i kako je izgledalo putovanje koje nikada neću zaboraviti.

Sve je krenulo jedne večeri dok smo tata i ja sjedili na kauču i gledali televiziju. Odjednom se pojavila reklama za prijave na Superstar. Tata je rekao: "Ema, prijavi se!", ali ja sam to shvatila kao šalu. No, on se nije šalio – uzeo je mobitel i počeo popunjavati prijavnicu. Isprva me bilo malo strah, no nisam ni pomislila da bi mi se itko mogao javiti.

Nekoliko tjedana kasnije zazvonio je moj mobitel – nepoznat broj. Bila je to produkcija Superstara. Ljubazna gospođa s druge strane linije rekla mi je da bi voljeli da dođem na predaudiciju u Rijeci.

Došao je ožujak 2024. i ja sam se pripremila. Na predaudiciji nije bilo kamera, što mi je bilo veliko olakšanje. Pjevala sam najbolje što sam mogla i nadala se najboljem. Onda, mjesec dana kasnije, novi poziv – prošla sam! Sljedeći korak bila je audicija u Zagrebu u lipnju.

S roditeljima i prijateljicom otišla sam u studio gdje smo proveli osam sati, nestrpljivo čekajući moj red. Produkcija nam je objasnila da je uvedena posebna novost – platinasta kartica, koja omogućuje preskakanje jednog od tri kruga natjecanja. Ostala je još samo jedna platinasta kartica koju žiri još nije dodijelio. Prijateljica mi je u šali rekla: "Nemoj mi se vratiti bez nje!"

Došao je moj trenutak. Kad sam stala pred žiri, noge su mi se tresle. Jaka svjetla, vrućina, neizvjesnost – sve mi je bilo nestvarno. Upitali su me kakve pjesme volim pjevati, a moj odgovor: "Strano i depresivno" postao je moj zaštitni znak tijekom showa. Kad sam otpjevala svoju pjesmu, dogodilo se nešto što nisam mogla ni sanjati – Nika Turković dodijelila mi je

tu posljednju platinastu karticu. Šok. Suze. Roditelji su mi potrčali u zagrljaj, svi smo plakali od sreće.

Ljeto sam provela odmarajući se i pripremajući za jesen. U rujnu je došao recall, druga faza natjecanja. Svaki krug bio je sve zahtjevniji, ali uspjela sam doći do top 12 natjecatelja i live emisija.

U studenom sam se preselila u Zagreb, nadajući se da ću tamo ostati cijeli mjesec. Svi smo bili smješteni u istom hotelu, brzo smo se zbližili. Dani su nam prolazili u probama, biranju outfita, šminkanju, friziranju i vježbanju koreografija. Prvi tjedan bio je čak i opušten, ali nakon prve live emisije stvari su se počele mijenjati. Dvoje natjecatelja moralo je napustiti show i svi smo bili tužni, no natjecanje je moralo ići dalje.

Svaki novi tjedan donosio je više tenzija. Svi smo znali da je kraj blizu i nitko nije želio otići. Kako su dani prolazili, tako smo se sve više povezivali i bilo nam je teško pomisliti da će netko od nas uskoro morati napustiti natjecanje. Osjećala sam ogroman pritisak, a uz to su dolazili i negativni komentari na društvenim mrežama. Ipak, držali smo se zajedno i uz pomoć obitelji i prijatelja sve je bilo lakše.

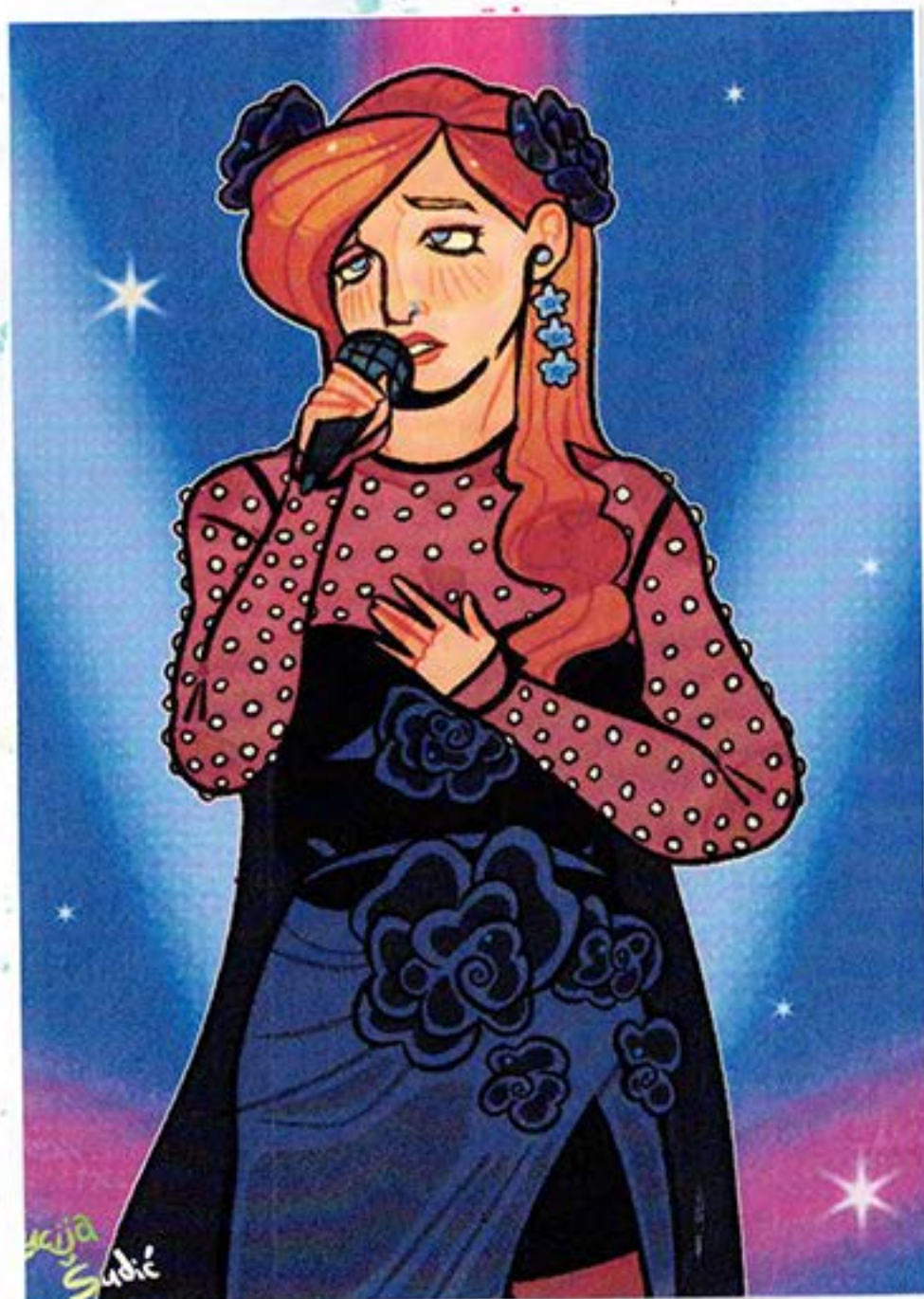
Najveću podršku pružila mi je upravo Karla Miklaužić, koja je kasnije i pobijedila. Pomogla mi je da vjerujem u sebe i prebrodim sumnje.

Došao je polufinale – treća live emisija. Svi smo bili pod strašnim stresom jer je čak četvero natjecatelja te večeri moralo napustiti show. Kada su redom prozvali Karlu, Marka i Benjamina, ostala sam stajati držeći ruke svojih prijatelja. Pomirila sam se s tim da se vraćam kući. I onda – Antonija Blaće izgovorila je moje ime. Nisam mogla vjerovati. Potrčala sam u backstage i grlila sve oko sebe, ali suze nisu bile samo od sreće – morali smo se oprostiti od još nekoliko dragih prijatelja.

Zadnji tjedan bio je tih i pomalo tužan – ostalo nas je samo četvero. Znali smo da je kraj blizu, ali pokušavali smo uživati u svakom trenutku.

Ono što me najviše iznenadilo u cijelom ovom iskustvu bila je nevjerojatna toplina i podrška produkcije. Bili su uz nas u svakom trenutku, što se danas ne viđa često.

Superstar je bilo jedno od najljepših iskustava u mom životu. Stekla sam nevjerojatne prijatelje, naučila puno o sebi i o glazbi, i dobila uspomene koje nikada neću zaboraviti.

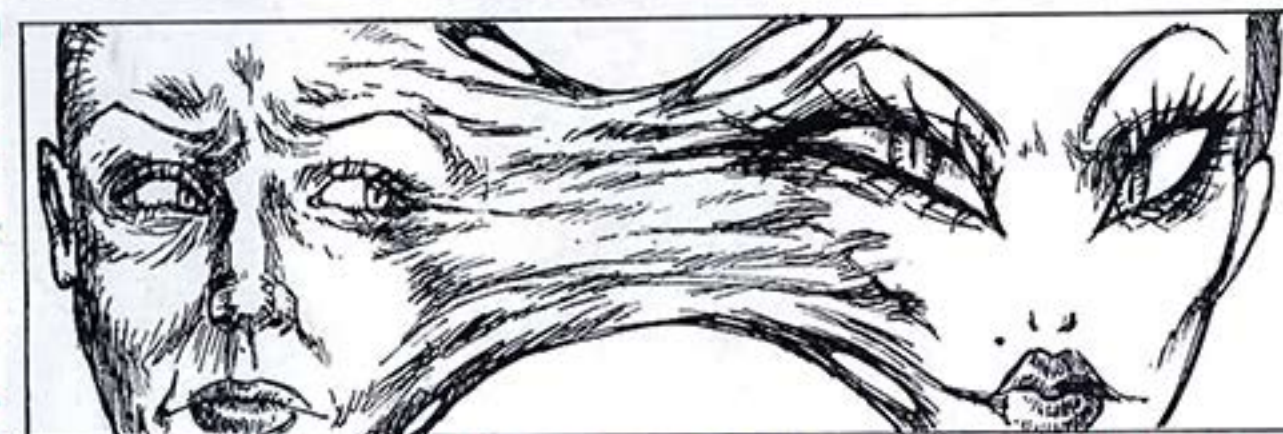
ALIEN SHE

SONG: Bikini Kill

COMIC: Rebeka Šudić

"SHE IS ME
I AM HER..."

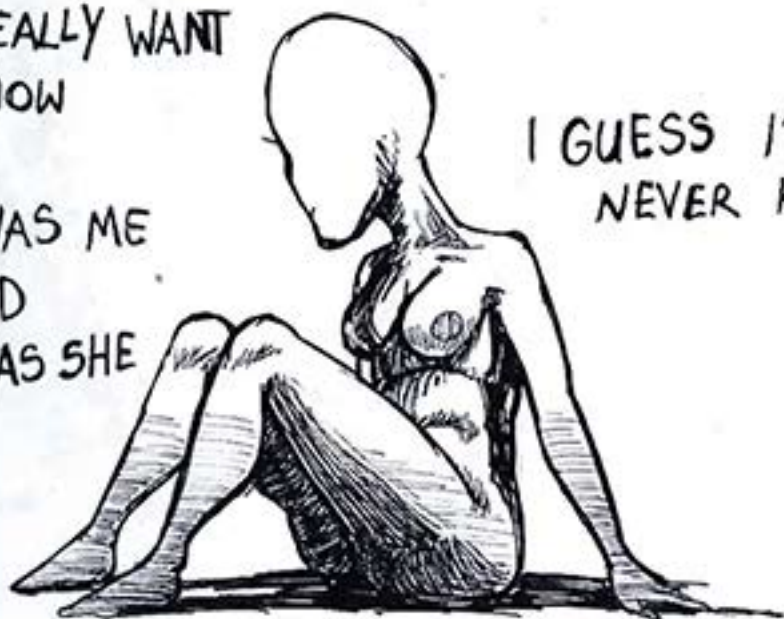

"... ALL I REALLY WANT
TO KNOW

WHO WAS ME
AND
WHO WAS SHE
?

I GUESS I'LL
NEVER KNOW."

Magnum opus

Ivona Starčević

Glazbom se bavi od malena. Kroz klasični klavir, jazz vokale, pop pjesme i moderniji dir, pokušava se pronaći u svemu pomalo. Njena glazba i tekstovi koje sama piše namijenjeni su ljudima, kojima želi dotaknuti emocije i ostaviti trag za sobom. Sve zapaženija od struke i publike Ivona je nesumnjivo već sada naš ponos.

<https://youtu.be/XXSdAck2k2k?si=qvU7C3Tk6uA9YLo>

Erin Krejačić

Ove školske godine na Državnom prvenstvu za Seniorke osvojila je prvo mjesto u tehničkom timu i dva druga mjesta; na Državnom prvenstvu za Juniorke, osvojila je tri druga mjesta u disciplinama tehnički tim, umjetnički tim i akrobatska rutina. Na Kupu Hrvatske osvojila je : jednu brončanu medalju u kategoriji seniorki, te jednu zlatnu i jednu srebrnu medalju u kategoriji juniorki. Uz sve navedeno, Erin je odlična učenica naše škole.

Karla Relja

Kaže da voli kickboxing zato što ju uči disciplini, izdržljivosti te daje osjećaj samopouzdanja. U njemu pronalazi snagu, fokus i način oslobađanja od stresa te, najvažnije od svega, to je sport koji daje osobi spoj fizičke snage, mentalne čvrstine te način samoobrane u bilo kojem trenutku. Dokaz je da i likovnjaci mogu biti uspješni sportaši.

Kroz suradnički projekt NCPI Elektrotehničke i obrtničke škole te Škole za primijenjenu umjetnost u Rijeci, učenici i mentori na izložbi INOVA-mladi 2025. osvojili su srebrnu medalju u izlagačko-natjecateljskom dijelu i posebno priznanje za najbolji dizajn inovacije!

Autori: Karla Relja, Adonis Flegar, Laura Kraljić, Sara Matasić, Kuzma Solis, Lucian Grubić i Rubin Sušac.

Mentori: Sanja Stevanović, Dean Caput, Zoran Crnković, Tomislav Matić i Valentina Rajaković.

Stella Babić i Lucija Penava, s mentoricom Larisom Dragelj sudjelovale su na međunarodnom natjecanju u Makedoniji. Lucija Penava (3.b) proglašena je jednom od četiri najboljih treći dan natjecanja (od gotovo 150 sudionika).

Na kraju natjecanja Stella Babić (2.a) dobila je nagradu kao jedna od 12 najkreativnijih sudionika koji su pokazali veliki napredak i osobni likovni rukopis.

LUMS županijska smotra likovnih prepoznala je kvalitetu brojnih učenika ŠPUR-a. Lea Tatai pod mentorstvom mr. art. Andree Staničić i Antonija Čabrija pod mentorstvom Annamarie Šikić, prof. likovne kulture osvojile su generacijske nagrade. Na likovnim radionicama pod vodstvom Jasmine Štefović, prof. likovne kulture, Vita Valentić osvojila je zlatnu, a Ana Santini srebrnu pohvalu.

Na likovnom natječaju Z-FUTURE, Amelije Vrhovac, 3.a, osvojila je prvo mjesto za svoj Dizajn lika - Inkluzivni superjunak videoigre BAST.

Tina Grozdek, pod vodstvom mentorice mr. art. Tatijane Masterl, na likovnom natječaju Hrvatskog školskog sportskog saveza s temom Futurizam za svoj rad osvojila je 2. mjesto.

Rad učenice 1. a, Malena Janković, pod mentorstvom Daria Pilepić Struje, na 23. svjetskoj dječjoj umjetničkoj izložbi Kaganawa Biennale 2025., pohvaljena je i uvrštena u izložbu među 10.358 radova pristiglih iz cijeloga svijeta.

Na državnoj razini natjecanja LIK, pod mentorstvom ak. kiparice Ines Milčić naši učenici dva puta su nagrađeni; Noa Macinić 3. mjestom, a Leni Biljecki 5. mjestom i ponovno dokazali da su učenici ŠPUR-a među najkreativnijima u Hrvatskoj.

Na natječaju za dječje radove Sferica Društva za znanstvenu fantastiku Sfera drugim mjestom nagrađene su Doria Sušan i Stella Babić pod mentorstvom Larise Dragelj, mag. educ. art., a Lea Tatai osvojila je drugu nagradu u kategoriji strip pod mentorstvom Andree Staničić.

Na međunarodnom natječaju ČA u versin, riči i pinelu Dia Abramović osvojila je drugo, a Bruno Ereš treće mjesto pod mentorstvom mr. art. Andree Staničić.

Špurovci

INTERVJU S (PRVIM)
RAVNATELJEM

ime i prezime: Damir Šegota

datum i mjesto rođenja: Rijeka, 27.
siječnja 1960. godine

najdraža:

boja: zelena
knjiga: F.M. Dostojevski
Zločin i kazna
životinja: pas
film: Odiseja u svemiru ili
Paklena naranča

redatelj: Andrej Tarkovski

umjetnik: Salvador Dalí

Škola za primijenjenu umjetnost u Rijeci je škola potpuno drugačije atmosfere od ostalih srednjih škola. U ŠPUR-u uz redovnu nastavu učenici mogu slobodno pokazati svoju kreativnost uz vodstvo i podršku profesora. "U ovoj školi ne stanuje prosječnost", rekao je trenutni i prvi ravnatelj Damir Šegota - čovjek koji je postavio temelje škole na kojima danas počiva naša svakodnevnica.

Damir Šegota završio je Prvu sušačku hrvatsku gimnaziju, a potom studij likovnog odgoja i likovne umjetnosti. Kao najdraža sjećanja iz srednjoškolskih i studentskih dana navodi druženja s vršnjacima, "razmišljanja o svijetu, duhovnim i filozofskim pitanjima uvijek su me

zanimala, pa tako i danas". Prije nego je postao ravnatelj bio je samostalni umjetnik, čime se planira baviti i u budućnosti.

Osim umjetnosti u njegovom životu važno mjesto zauzimaju njegova dva haskija i, naravno sport. Slobodno vrijeme provodi baveći se trijatlonom i ambijentalnim instalacijama. Što se glazbe tiče sluša jazz, rock, pop, a u mladosti slušao je i punk, posebnu riječku punk scenu: Grč, Paraf i Termiti. Dragi bendovi koje ističe su: The Housemartins, The Smiths i Nick Cave.

1992. godine započinje s radom Odjel za likovnu umjetnost i dizajn pri Trgovačkoj i tekstilnoj školi u Rijeci. S posebnim poštovanjem spominje kolegicu Luru Herceg, čija je inicijativa tijekom rada u Zavodu za školstvo i suradnja sa Zdenkom Trinajstićem bila ključna u oblikovanju škole. Kao najveći izazov prilikom osnivanja škole navodi "probijanje struktura koje su odlučivale o školi, dakle raznim ministarstvima dokazati kako je škola ovakve vrste potrebna u našoj sredini".

Do preseljenja na sadašnju lokaciju dolazi 1994.g., a do osamostaljivanja škole 1.1.2000.g.

Kao najteži dio ravnateljskog posla navodi stvari tehničke naravi koje se tiču samog funkcioniranja obrazovnog sustava. "Institucije i ministarstva koja se moraju zadovoljiti, a zapravo si sam

u toj priči, inače je posao ravnatelja jako samotnjački posao u kojemu se ne možeš ni s kim savjetovati". Za profesora ovakve škole govori da prije svega mora biti čovjek. Drugo, naravno strukovne kvalitete i smatra da bi da uz pedagoški rad bilo poželjno da ima i rad koji se bazira na stvaralaštvu.

Na pitanje primjećuje li neke promjene u generacijama govori kako se one mijenjaju iz godine u godinu, iako je najveća promjena vidljiva između onih generacija koje završe školu i novih koje ju tek upisuju. "Kao netko tko prati cijeli taj razvoj stalno to komentiram s ostalim profesorima i moj je stav takav da se treba malo vratiti na početak ili krenuti u neki drugi smjer, a ne ovaj virtualni, transhumanistički metaverzum. Mislim da to neće dobro završiti, odnosno da će jedan dio nastaviti tim putem, ali smatram da se treba pronaći alternativa.

Za najdraže sjećanje na školu ne može se opredijeliti jer ih ima mnogo. Sva ga ispunjavaju radošću i svih će zadržati u sjećanju. Drago mu je da škola nudi veliki broj projekata u kojima učenici mogu sudjelovati i kreirati svoje zamisli. Kada bi škola imala vremensku kapsulu što bi on stavio u nju da predstavlja njegovo vrijeme ovdje provedeno, odgovara da bi stavio duh jednog umjetničkog djela bezvremenske vrijednosti, kojih se u životu ne proizvede puno, ali su vrlo značajna.

Od postignuća na koja je izrazito ponosan ističe: "Mislim da sam došao do toga po pitanju Škole za primijenjenu umjetnost da ono što sam zacrtao, to sam i ostvario što se tiče prostorskih i kadrovskih uvjeta i da je kolektiv i više nego u redu". Uz rad u školi bavio se društvenim aspektom te priče: "Nije to neko postignuće ali taj društveni aspekt da sam prisutan kao netko tko može pomoći kao predsjednik Hrvatskog društva likovnih umjetnika osobno smatram vrlo važnim". Nakon umirovljenja planira ponovno izlagati i baviti se stvaralaštvom, a koje je zbog poslovnih obaveza morao ostaviti sa strane. "Pretpostavljam da ću imati više slobodnog vremena pa ću i više biti prisutan. Sport naravno kao i prije".

Kao zadnju poruku za učenike i profesore, učenicima govori da u ovoj školi ne stanuje prosječnost, a profesorima poručuje da budu ono što jesu. Za nadolazećeg ravnatelja/icu se nada da će prije svega doživjeti koliko ova škola zrači jednim posebnim duhom, suosjećanjem i etičnošću.

Krik

U ovome nismo sami

Krajem prosinca, u škole su uvedene promjene koje su jako utjecale na našu školsku svakodnevnicu. Nazvali su ih: nove mjere sigurnosti u školama. Početkom drugog polugodišta, diljem Hrvatske, školske su ustanove počeli stavljati pod lokot i strogi nadzor osoblja. Ove promjene nisu svima lako pale, a posebice ne učenicima koji su izgubili slobodu izaći na mali odmor, zapaliti cigaretu, pozdraviti kolege iz paralelnih razreda ili razbistriti um nakon predavanja. Naša škola je po tom pitanju zanimljiv slučaj. To nije tipična zgrada obrazovne ustanove. Jednim dijelom to je rodna kuća Janka Polića Kamova, a njen drugi dio smješten je na središnjem katu skladišne zgrade Crvenoga križa. Kamovljeva rodna kuća, od milja zvana Matica, blaži je dio novouvedenog orwelovskog režima. U njoj učenici u prelasku iz učionice u učionicu šecu kroz vrt, užurbano pozdravljaju prijatelje i jure kako ih ne bi zaključali izvan sljedeće učionice u kojoj imaju nastavu. Najveća briga s kojom se učenici u Matici nose je, hoće li nakon velikog odmora poljubiti ulazna vrata i dobiti jezikovu juhu zbog kašnjenja. Ponekad se strah od bukvice pretvori u sažaljenje jer smo u očima zakona ipak svi jednaki pa se dogodi da tu i tamo i neka profesorica uzalud zvoni na parafon i s nama čeka da se vrata otvore. Iz Matice je također lako pobjeći ako si dovoljno hrabar i u dobroj formi za penjanje po zidovima ili preskakanje ograda koji nas dijele od susjednog dječjeg vrtića. To, naravno, ne preporučam, osim ako ste u dobroj fizičkoj formi i uvjereni u svoje izvanredne vještine za bijeg. Naravno, sve radite na vlastitu odgovornost.

Kao što mi jadikujemo i smišljamo taktike bijega, to risto ade i naši kolege u drugim školama. Opatijski hotelijeri i ugostitelji iz svoje zgrade ulaze i izlaze kroz prozore prvog kata. Strateški ojačali kolege rade timski i guraju jedni druge preko viših zidova, dok ekipa unutar zgrade osigurava meko slijetanje. Sve to, naravno, prije nego profesor upiše izostanak.

7. siječnja 2025., učenici od Zagreba do Pule organizirali su bojkot škole zbog ovakvog oblika zaključavanja. Među uključenim školama bili smo i mi. Neke su škole, poput Gospodarske škole Buje, bile puste taj petak. Tamo se slogan „Hoćemo školu, a ne zatvor“ pojavljivao na šarenim plakatima i izgovarao uz dodatne komentare u istom duhu poput: „Neću gubiti glavu za tuđi ključ“ ili „Ne zaključavajte našu slobodu“.

Taj dan nismo se uspjeli izboriti za ključeve naše slobode, bome ni ključeve ulaznih vrata, no pokazali smo naše nezadovoljstvo. Čeka nas još puno toga kako bismo vratili ono što smo imali prije. Ovo je trebalo biti privremeno rješenje, ali kako se nastavna godina vuče prema kraju, sve se manje nazire kraj zaključavanja. Možda nećemo vratiti sve na staro, ali dat ćemo sve od sebe da se mjere ublaže i da svaka škola ima program koji štiti njene učenike i radnike bez da im uskraćuje ono malo slobode koje imaju. Ovo nije borba pojedinca već zajednice, učenika, profesora, spremačica i ostalog osoblja koje nije ravnodušno prema novim okolnostima i odgovornostima koje su iznenada prebačene na njih.

Teško je postići promjenu, no s vremenom će doći i ona. U međuvremenu možemo samo jedni drugima pružati podršku i sjetiti se da ipak u ovome nismo sami.

Lena Džubur, 3.a

Rebeka Šudić, 3.a

Neke od aktivnosti zadruga:

Božićni sajam u ŠPURU

Uskršnji sajam Zadruga JPK

Dan planeta zemlje - Zelena čistka

Izložbi Grada Rijeke - izložba proizvoda Zadruga JPK

Izložba Učeničkih zadruga Primorsko goranske županije

Županijska smotra UZ Primorsko-goranske županije u Crikvenici

Voditeljica:

Marijana Vargić Petričušić

Naša zadruga djeluje kroz šest sekcija, a one su:

1. Keramičarska sekcija
2. Industrijska sekcija
3. Kiparska sekcija
4. Slikarska sekcija
5. Aranžersko scenografska sekcija
6. Grafička sekcija

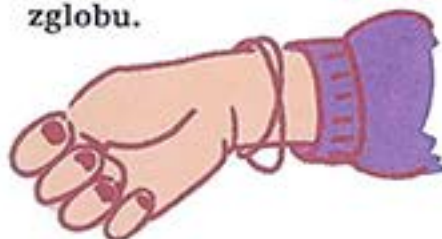
KARPALNI TUNEL VJEŽBE

THUMB STRETCH

A. Stisnite palac u šaku

B. Savijte zglob prema dolje kako biste osjetili istezanje u palcu i zglobu.

CARPAL STRETCH

A. Postavite dlan ravno na zid, prsti usmjereni prema dolje (lakat ravan).

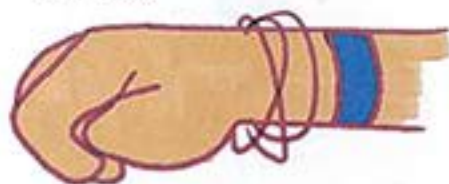

B. Ispružite ruku i povucite palac natrag. Osjetite povlačenje na podlaktici sa strane dlana.

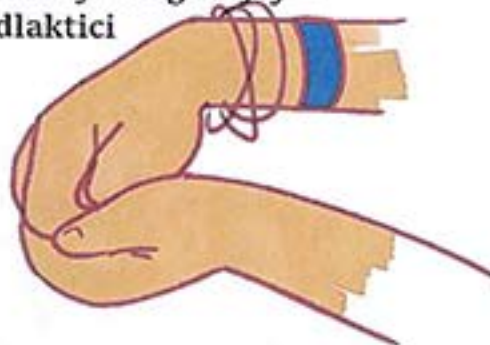

EXTENSOR STRETCH

A. Stisnite šaku (lakat ravno).

B. Posegnite ispod i povucite šaku. Osjetite zatezanje na gornjoj podlaktici

Lista špurovskih bista

"Je Križišće otok?"

"Je patke lete?"

"Nemam pješačku dozvolu
kamoli vozačku."

"Ne lažem eventualno ne
govrim istinu."

"Meni je ova slika dosadna,
nema dovoljno toga za moj
ukus... radije bi gledala
radove iz dječjeg vrtića nego
u ovu sliku. Jedino što
mislim da bi poboljšalo
sliku je da netko tom čovjeku
da kave da se malo razbudi"

"Ofelija je prije smrti bila
živa."

"Ulaz je na sjeveroistoku
što znači da nije na zapadu
ili jugu. Ulaz je velik, čak
i malo prevelik za moje
kriterije.

Zaključak da nije tako
strašno, živio bi tu. Malo
previše stupova za moj ukus
al ok."

- Njihovi grobovi su bili
tulumii.
- Misliš tulumii?
- Ma to vam je sve isto.

"Ko preživi pričat će."

"Nisi dobio moždani udar nego
sigurni udar."

"Samo da odem ispustiti
nepotrebnu vodu"

"Kolač od mramora?! Kako
možeš jesti mramor?"

- Ta crkva ima išarane
prozore.
- Kako to misliš?
- Pa znate ona stakla
pobacana.
(vitraj)

- Kip stoji u antifrizu.
- Kako to izgleda?
- Pa znate ono, oslonjen
na jednu nogu
Misliš u kontrapostu?
- E, to!

ORIGAMI

TUTORIAL

REZULTAT →

Jagodin kutak

Impressum

Izdavač: Škola za
primijenjenu umjetnost u
Rijeci

Za izdavača: Damir Šegota,
ravnatelj

Koordinator projekta: Daria
Pilepić Struja, mag. hist. art.
et paed.

Grafičko oblikovanje
kataloga: učenici
fakultativnog predmeta
Škola i zajednica: Andrić
Gael, Bubić Ema, Cvijanović
Mak, Džubur Lena, Đuzo
Dajana, Grgić Sara, Ilić Tina,
Šudić Rebeka, Tači Ema
Paola, Tatai Lea, Vrhovac
Amelie, Antonija Iskra, mag.
educ. art.

Jezični savjeti: Ana Perković,
prof. hrvatskog jezika i
književnosti

Potpomognuto sredstvima
financijera: Primorsko-
goranska županija

Upravni odjel za odgoj i
obrazovanje

Tisak: Studiograf

Naklada: 230 komada

Lipanj, 2025.